

Denne uttalelsen skrives på vegne av meg og min familie (Marita Loe og våre barn, Lieben Bjørnes-Loe og Lova Bjørnes-Loe).

I kunnskapsgrunnlaget står det: "Det foreslås nedlegging av Henning, Ogdal og Binde skole. Dette er helt nødvendige tiltak og i tråd med vedtak og bestilling i forbindelse med budsjettbehandlingen." Videre skrives det: "Avstanden mellom kommunedelene og sentrum er korte, og det er tatt hensyn til dette i forslagene."

Vår datter Lieben begynner i 3. klasse på Ogdal skole på torsdag, og vår yngste, Lova, er skolestarter i Røysing barnehage og skulle starte på Ogdal skole høsten 2023. Slik det ser ut nå, blir det ingen skole å starte eller fortsette på for våre barn. Lova, som blir 5 år, må kanskje fra neste år belage seg på å ta buss i nesten 1 time hver dag (24 minutter hver vei, ifølge reiseplanleggeren til AtB fra Røysing til Byafossen skole). Ifølge kunnskapsgrunnlaget kreves det ingen nyinvesteringer i forbindelse med tiltakene, så jeg antar det ikke settes opp nye busser eller at bussruter endres for å få ned reisetiden. Reisetiden fra Gaulstad, hvor noen i klassen til vår datter Lieben går, har 41 minutters reisetid med buss, ikke inkludert gåturen hjemmefra og til busstoppen i dag, og vil få 1 time og 7 minutter (hver vei) til Byafossen skole hvis Ogdal legges ned. Kan administrasjonen kalle en slik reisetid for en 8-åring "å levere kvalitet til flest mulig innbyggere"? Har administrasjonen tenkt at familier med barn ikke skal kunne bosette seg på Gaulstad?

Skolebruksplan del 2 beskriver retten til skoleskyss. Anbefalt total reisetid er 45 minutter for 1.-4. trinn. Norconsult sine beregninger viser til en økning på 0,5-2,8 millioner i økte utgifter til skoleskyss – hvert eneste år. Hva med det langsiktige mentale og fysiske tapet av 1 time fritid for elever som i stedet for å sykle hjem fra Ogdal skole til f.eks. byggefeltet i Røysing (hvor vi bor), vil måtte stå, vente og sitte på buss i 1 time hver dag? Hvorfor skal barna i sentrum kunne gå til og fra skolen hver dag, noe som fremmer fysisk og mental helse, gir overskudd og økt selvstendighet, mens barna på bygda mellom 6 og 12 år skal stues inn på busser og fraktes til og fra sentrum, hvor de ikke har noen sosial tilknytning, ikke tilhører idrettslag, ikke kjenner naboer og trafikkbildet slik de gjør hjemme i bygda, hva om det skulle skje noe med ett barn i trafikken på grunn av dette innsparingstiltaket? Hvilken prislapp er satt på 8-åringenes trafikksikkerhet når de venter nede ved Ogdalsvegen på vinteren i mørke og sludd og brøytebiler og annen tungtrafikk passerer i full fart? En ting er ungdomsskoleelever som er vant til å ferdes i trafikken, men hva med førsteklasingene?

Vi flyttet fra Trondheim sentrum og hjem til Steinkjer, nærmere bestemt Røysing, for å få en roligere og romsligere oppvekst for både oss og barna. Noe av det beste med å bosette seg i boligfeltet i Røysing, var at det er rundt 900 meter til skole og barnehage, og det er gangveg hele vegen. Vi valgte derfor å pusse opp huset i 2020, trygge på at dette kom til å fortsette å være et ettertraktet felt å bo i, iallfall så lenge vi hadde skolen (og barnehagen). Er det satt tall på hva skolenedleggelse vil gjøre med boligprisene i bygdene det gjelder? Hvor mange millioner taper innbyggerne i Ogdal på boligprisfall når det er klart at skolen forsvinner? Er det meningen at alle skal flytte til Byafossen? Er det ledige hus til femti barnefamilier der? Alle hus som kommer på markedet i Ogdal selges svært raskt, da det er mangel på boliger og stor etterspørsel. Hva skjer med etterspørselen når småbarnsfamilier heller kan velge ei annen bygd med lokalskole?

Når skolen stenger, drar barna til Byafossen.

Når barna drar til Byafossen, vil de leke og trene med nye lekekamerater.

For å trene med nye lekekamerater, må de slutte i Ogdal IL og bli med på aktiviteter i Byafossen.

Når skolen legges ned og rekrutteringen til laget slutter, kan det også bety slutten for Ogndal IL. Ogndal IL er et svært aktivt idrettslag med hundrevis om ikke tusenvis av dugnadstimer hvert år. Les Ogndalsfriskusen for å få et inntrykk av alt som skjer her for barn og unge. For eksempel avsluttes en årrekkes lang deltakelse på St. Olavsloppet, hvor blant annet Normann Ryan og Torbjørn Wekre (m.fl.) har bidratt enormt mye. På Steinkjerstafetten hadde det blitt Steinkjer 1 mot Steinkjer 2 mot Steinkjer 3 i stedet for Steinkjer mot Ogndal IL mot Ogndal IL 2.

Når frivillige bidrag til lokale lag og foreninger ebber ut, og lagene og foreningene mister medlemmer, dør bygda.

Når bygdene dør, tar vi livet av bygdenes by.

Tiltaket gir ingen besparelse på lang sikt, da det går kraftig utover de svakeste i kommunen (barnehagebarn og barn på små- og mellomtrinnet), og familier som ikke har råd til å bo i sentrum). I Meld. St. 32 (2020-2021) om utenforskap står det at "liten tilhørighet i nabolag og lokalsamfunn" er en sentral faktor og årsak til utenforskap. Barna i Ogndal har ikke tilhørighet i nabolagene på Byafossen, selv om de skulle busses til og fra daglig. Dette på samme måte som jeg ikke hadde tilhørighet på Søndre Egge da jeg tok buss fra Kne til Egge ungdomsskole på 90-tallet. Min tilhørighet var i hjembygda, og så lenge Sem skole bestod (som den heldigvis gjorde da jeg bodde der), bestod også lokale aktiviteter slik som lørdagskafé, skirenn, fotball- og håndballkamper, og skitrekking ovenfor Sem skole. Da jeg ble så gammel at jeg måtte til Kvam for å spille fotball, sluttet jeg etter noen kamper. Jeg hadde verken venner, tilhørighet eller trygghet til å fortsette på et lag i ei bygd hvor jeg følte meg utenfor fra første stund. Jeg er redd for at det samme skal skje med barn på bygdene i Steinkjer. Barna busses inn til sentrum, i en svært sårbar barneskolealder, inn i etablerte klasser med lærere og andre ansatte som ikke kjenner dem.

Røysing barnehage og Ogndal skole har et tett samarbeid rundt skolestarterne. Siste året i barnehagen er det besøk på skolen, barna vet hva som møter dem, og dette gir en trygghet når de skal starte på skolen. Styrer i barnehagen kjenner rektor på skolen godt, og enkeltelevers behov vil være kjent lenge før de starter på skolen. [REDACTED]

[REDACTED] Blir det slik når [REDACTED] må starte på Byafossen? Det starter 10 elever på 3. trinn på Ogndal skole, og på Byafossen er de 12 elever på 3. trinn. Når de blir 22, hvordan blir det [REDACTED] i et klasserom med 22 9-10-åringer? Tenker administrasjonen at dette blir fint og flott for alle involverte? Enkelt for læreren som får doblet elevtallet, og lett for elevene som blir delt i en "Byafossen-gjeng" og en "Ogndal-gjeng"? Siden tiltaket med skolenedleggelse ikke krever nyinvesteringer (foruten inntil 2,8 millioner i økte skoleskyssutgifter), vil det vel ikke bli satt inn flere ressurser/pedagoger når elevtallet doubles. Dette vil være i strid med det økonomiske målet ved skolenedleggelsen - å komme nærmere lærernormen. Jeg vil se tall på besparelsen når økte sosiale utfordringer og økt utenforskap fører til ekstreme utgifter til kommunen for hvert barn som står utenfor arbeid eller utdanning når de er voksne og fortsatt boende i Steinkjer. Hva blir postene for hvert barn som havner utenfor med tanke på:

- * Fremtidige stønader
- * Fraværende skattebetaling fra inntekt (lønninntekt, kapitalinntekt, arbeidsgiveravgift og stønader)
- * Manglende deltakelse i høyere utdanning
- * Involvering av Kriminalomsorgen
- * Økte ressurser til barnevernstjenester

* Behov om helsetjenester knyttet til mental helse og sosial angst

Om ett Steinkjebarn i året har større sjanse for å havne utenfor når bygdene legges ned, bruker kommunen på lang sikt 1-3 ganger mer på tiltak knyttet til dette barnet gjennom livet, enn besparelsen knyttet til å legge ned 3 skoler.

Husleien fra Ogndal skole går til Steinkjerbygg, og Steinkjerbygg er heleid av kommunen. Hvordan sparer kommunen på å ikke betale husleie til seg selv?

Uteområdene rundt bygdeskolene ble nylig oppgradert for rundt en halv million per skole. Skal disse rives, vedlikeholdes eller stå og råtne?

Ogndal skole (og flere andre) har blitt pusset opp i løpet av de siste årene. Forsvinner kostnadene knyttet til kapitalinvesteringene og lånene kommunen tok opp for å pusse opp skolene når dørene stenges?

De fleste av lærerne på bygdeskolene har fast stilling i kommunen. Har administrasjonen tenkt å si opp disse når skolene stenger, eller skal de overføres til sentrumsskolene? Om de ikke får seg jobb i Steinkjer som lærer fordi målet er å spare lønnen de får i dag, er det tenkt at de skal ta med seg familien og flytte til Levanger eller Stjørdal for å få seg jobb?

Rektorene som jobber på bygdeskolene, har stort sett fast jobb i kommunen. Hvor skal de jobbe når skolene legges ned? Beholder de lønna, slik som arbeidstakerne fra Malm gjorde da de fikk nye jobber på Steinkjer (sektorleder oppvekst, samt lærere og andre ansatte ved Steinkjer voksenopplæring og Flyktningtjenesten som eksempel)?

Skal lærerne med lavest ansiennitet i kommunen og som mister jobben grunnet innsparingstiltak over på dagpenger fra NAV? Hvordan er det med kostnadene knyttet til manglende deltakelse i arbeidslivet i Steinkjer kommune - er vi kanskje på Norgestoppen her også (med over 3000 personer utenfor arbeid eller utdanning)?

Hvis administrasjonen er seriøse når de sier at livet på bygda vil bestå når de siste kommunale tilbudene tas vekk - hva sier dette om hva administrasjonen tenker om kvaliteten på tilbudene de gir til bygdene? Når ingen vil merke at de flyttes til sentrum? Kanskje det heller bør satses på bygdene gjennom bygging av boliger og ytterligere opprusting av skoler, veier, kollektivtilbud og andre kommunale tjenester. For hver småbarnsfamilie som velger å flytte (hjem) til Steinkjer har kommunen mangfoldige millioner i inntekter gjennom foreldrene, og etter hvert barna. Hvis det reelle problemet er befolkningsnedgang, er det ugunstig å gjøre alt som er i administrasjonens makt for å fjerne bolyst fra bygdene omkring Steinkjer sentrum. På kommunedelsmøtet på Gildevangen ble det sagt blant annet: Hva har Steinkjer å tilby som ikke Levanger, Stjørdal eller andre har? Om vi legger ned bygdene i bygdens by, er svaret: Ingenting. Da har administrasjonen i et forsøk på å spare noen kroner, spilt fallitt. Og de største taperne er de minste barna.

I 2019 kom KS med "Utenfor-regnskapet", med overskriften "Det lønner seg å investere i mennesker". Jeg anbefaler at administrasjonen regner på kostnadene knyttet til å avslutte investeringen i menneskene som bor på bygda, og se om besparelsen over tid ender opp med positivt eller negativt fortegn.

Hilsen

Familien Bjørnes-Loe